

valo, videč njiju dobro srcé, ko sta prosila za skesanega Pavleka. Srečen oče, kateremu otroci tako sladko izmeno čutov v srei delajo, in srečni otroci, kateri imajo tako plemenito in dobro srce! Takšne otroke ima Bog rad, in to so oni otroci, o katerih je Jezus dejal: „Pústíte male k meni priti, ker njih je nebeško kraljestvo.“

Očetu Slavku so se udrle debele solze po licu. „Rad ti odpustim,“ rekli so Pavleku, „ker sem prepričan, da imaš dobro srce in sta tudi moja otroka dobra. Idi z Bogom, ne boji stakljiv ter ne sezaj nikoli več po tujem blagu!“

Pavlek poljubi očetu Slavku roko ter hoče oditi. „A mene nečeš poljubiti?“ reče mu Zmagoslava. „In mene?“ oglasi se Milan.

Poljubivši Zmagoslavo in Milana, bridko se jame jokati Pavlek.

O da bi pač načeta jablana mogla videti te mile obrazke nedolžnih otrok, takój bi morala pozabiti storjeno jej kvaro. Saj dobro in skesano srce takój popravi vse, kar je komu žalega storilo.

In ko se Pavlek zopet jokaje splazi preko plota, poljubijo ga oče, rekoč: „Da mi kaj tacega nikoli več ne storiš!“

„Nikoli več, oče dragi!“ — — —

In za leto dnij, ko je vzpomlad zopet pozdravila naše kraje, imela je jablana cvetja, kakor da bi ga kdo nasul po njej. In ko se je bližal sv. Lovrenec, bilo je na njej toliko rudečih jabolk, da se je kar šibila pod obilo težo.

Dobri Bog je torej Zmagoslavo vender le uslišal, da je jablana zopet obrodila . . . Saj so jo svetle solzice dobrih otrok porosile in jej izprosile cvetja iz nebes.

(Iz „Češčine“ preložil Radoslav Knaflič.)

Poletni večer.

Senca raste,

Tla rosé,

Hlajši žarki

Vrh zlaté.

Mati s polja

Pridejo,

Krog ognjišča

Tekajo.

Plamen šviga,

Krop kipí,

Dim nad sleme

Se valí.

Kmalu Jožek

Pripokljá,

Meketajo

Jagnjeta.

Breza, Dima

Z Jagodo

Prižvenkljajo,

Mukajo.

Se budijo

Zvézdice,

Pripihljajo

Sápice.

Omarijo

Zazvoní,

Proti dómu

Vse hití.

Žnjice, kosci

Oratár,

Hlapci dekle,

Gospodár.

Krog večerje

Se vrsté,

Oče kruh jim

Razdelé.

Sók in kaša

Jim diší;

Delo belí

Vse jedí.

Skupaj mol'jo

Vsi glasno,

Pridni, trudni

Spé sladkó.

M. Kastelic.